

Епископ крушевачки Давид: Саопштење о серији „Попадија“

Снимање и емитовање серије Попадија, увезано некаквим магијским концима за Епархију крушевачку, попримило је димензију несвакидашње елементарне непогоде; штавише, непогоде обима једног налета нечистих, врашких сила.

Сви актери овог филмског зачараног каравана „с главом у ваздуху и ваздухом у глави“, такође се увезују са једним делом острашћеног, злурадог и хушачки настројеног гледалишта; гледалишта ненаклоњеног Српској Православној Цркви и Епархији крушевачкој. Но и једни и други, ко из чисте доколице, ко из обести, или навијања на штету Цркве, имаће током, и након гледања ове паклене серије драматичне доживљаје и у сопственом животу. Јер, Бог и светиња се не дају исмевати нити ружити. Сви верници у Православној Цркви то добро знају! Наравно, засад то не знају, или неће да знају само актери серије, лакомислени људи, склепани „од оточ“, који лако гутају све удице медијских магова. А улисичени шегрти тих магова овде, произашли су из забела и дубрава Горњег Ступња и Мрмоша. Бачену удицу

дакле, ови су прогутали лако и брзо, јер је премазана меденим намазом.

„Мицка“ бабушка из серије опет, глуматањем „попадије“ крши правило о неупетљавању у живот једне стварне попадије; а разочаравајуће јесте то што ова мицка бабушка не иде даље од карикирања лика. Шта онда искрсава на екрану? Једино то да она ни по чему није достојна одрешити ремена на обући било које попадије као јунакиње стварног живота у нас. Зато, да би ова лажирана „попадија“ чула речи: „Иди, и не греси више“, треба сама себи да створи повољне услове за даљи опстанак; први је да се „чува хладноће и прехладе“.

Епархија крушевачка, осим што су јој врагови самовољно дошли у поход и отимају се о њу, нема никаквог удела у овој оптичкој бласфемiji; не само непостојећим благословом, него ни узимањем учешћа у незаконим чиновима; а ни свођењем било каквих рачуна ради нечасног добитка. Учешће међутим, појединих богослова у овој врашкој работи, јер и њих има у серији и у вези са њом, ствар је њихове самовоље и прелашћености; ствар огрешења о Цркву и о све њене данашње служитеље, као што је и ствар огрешења о сопствене упокојене дедове – свештенике из породица Тришић – Лисинац. Било како било, ово новонастало грдило немогуће је толерисати! А зар се досад није на разне начине предочавало да треба ићи мудро, да се не би погинуло лудо; да ће неко постати онакав слуга какав је његов господар; најзад, да је зло рађење готово суђење.

Завршетак нашег саопштења је само тужно понављање чињенице да неправедник нека само и даље чини неправду! Окаљан нека се и даље каља! Праведник нека и даље живи праведно! Свет нека се и даље посвећује!“ (Откривење 22, 11). И тако до жетве пшенице и кукоља!

Уколико далеко пре тога не буду сасвим продали душу ђаволу за мало ситниша!

mitropolija.com